

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.dkrp.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

Міністерство фінансів України

Щодо розгляду проекту постанови

Відповідно до листа Міністерства фінансів України від 21.06.2019 № 11320-09-5/16018 щодо розгляду проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру суб'єктів господарювання, які отримали ліцензії на право виробництва, зберігання, оптової та роздрібною торгівлі паливом, та місць виробництва, зберігання, оптової та роздрібною торгівлі паливом та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (далі – проект постанови та проект Змін відповідно), який був предметом розгляду на засіданні Кабінету Міністрів України від 19.06.2019 (пункт 4.20), Державна регуляторна служба України (далі - ДРС), в межах компетенції, повідомляє.

Проект постанови в редакції, поданий листами Міністерства фінансів України від 04.04.2019 № 11320-09-5/9663 та від 30.05.2019 № 11320-11-10/14134, був предметом розгляду ДРС, за результатом якого прийнято рішення № 251 від 03.06.2019 про відмову в його погодженні.

Зокрема, у відповідному рішенні ДРС було акцентовано увагу на тому, що *за результатом прийняття Закону України від 23.11.2018 № 2628 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» виникла правова неузгодженість норм законів України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі - Закон № 222) та від 19.12.1995 № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» (далі – Закон № 481), насамперед щодо питань запровадження ліцензування оптової, роздрібною торгівлі паливом та зберігання пального.*

А саме, у пункті 4 проекту Змін, яким пропонується внести зміни до пункту 6 переліку органів ліцензування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 № 609, Міністерству фінансів України, як

Державна регуляторна служба
ВІСЬ №4603/0/20-19 від 25.06.2019

розробнику проекту постанови, необхідно врахувати, що Державна фіскальна служба України не може бути наділена повноваженнями органу ліцензування з ліцензування виду господарської діяльності (частини виду господарської діяльності), ліцензування якого не передбачають Закон № 222 та Закон № 481.

Таким чином, пункт 4 проекту Змін потребує приведення у відповідність до пункту 7 частини першої статті 7 Закону № 222.

Як наслідок, беручи до уваги редакційну схожість проекту постанови, який надходив на погодження до ДРС, та який було розглянуто на відповідному засіданні Уряду, *ДРС залишається на позиції, викладеній у Рішенні № 251 від 03.06.2019 про відмову в погодженні проекту постанови в частині необхідності приведення його окремих положень у відповідність до вимог Закону № 222.*

Водночас з урахуванням рішення, прийнятого на засіданні Уряду, яке відбулося 19.06.2019, з метою напрацювання компромісного рішення щодо врегулювання порядку ліцензування оптової, роздрібною торгівлі паливом та зберігання пального, а також мінімізації потенційно-негативного впливу на діяльність суб'єктів господарювання, у тому числі представників мікро- та малого підприємництва, надаємо пропозиції та аргументацію щодо доцільності внесення редакційних змін до положень проекту постанови.

Додатки: на 4 арк. в 1 прим.

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія ЛЯШНА

Пропозиції щодо доцільності внесення редакційних змін до положень проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру суб'єктів господарювання, які отримали ліцензії на право виробництва, зберігання, оптової та роздрібною торгівлі паливом, та місць виробництва, зберігання, оптової та роздрібною торгівлі паливом та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (далі – проект постанови та проект Змін відповідно).

Пункт 4 проекту Змін, запропонованого проектом постанови, необхідно викласти у такій редакції:

4. Пункт 6 переліку органів ліцензування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2015 р. № 609 (Офіційний вісник України, 2015 р., № 68, ст. 2232), викласти в такій редакції:

6. ДФС	виробництво спирту етилового, коньячного і плодового та зернового дистиляту, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, дистиляту виноградного спиртового, спирту-сирцю плодового, біоетанолу, алкогольних напоїв та тютюнових виробів і пального оптова торгівля спиртом етиловим, коньячним і плодовим та зерновим дистилятом; спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, дистилятом виноградним спиртовим, спиртом-сирцем плодовим та біоетанолом, алкогольними напоями, тютюновими виробами і паливом
територіальні органи ДФС	роздрібна торгівля алкогольними напоями, тютюновими виробами та паливом зберігання пального (крім зберігання пального для власних потреб)

Аргументація щодо доцільності внесення редакційних змін до положень проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру суб'єктів господарювання, які отримали ліцензії на право виробництва, зберігання, оптової та роздрібною торгівлі паливом, та місць виробництва, зберігання, оптової та роздрібною торгівлі паливом та внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України» (далі – проект постанови)

Законом України від 23.11.2018 № 2628 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» (далі – Закон № 2628) внесено зміни, зокрема, до Закону України від 19.12.1995 № 481 «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481), відповідно до яких з 01.07.2019 запроваджується ліцензування діяльності усіх суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, зберігання, оптову та роздрібну торгівлю паливом.

Так, з урахуванням зазначених змін, відповідно до статті 15 Закону № 481 оптова торгівля паливом та зберігання пального здійснюються суб'єктами господарювання всіх форм власності за наявності ліцензії.

Суб'єкти господарювання отримують ліцензії на зберігання пального на кожне місце зберігання пального.

Ліцензія на право зберігання пального не отримується на місця зберігання пального, що використовуються:

- підприємствами, установами та організаціями, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджету;
- підприємствами, установами та організаціями системи державного резерву;
- суб'єктами господарювання для зберігання пального, яке споживається для власних виробничо-технологічних потреб виключно на нафто- та газовидобувних майданчиках, бурових платформах і яке не реалізується через місця роздрібною торгівлі.

При цьому Законом № 481 з урахуванням змін, внесених Законом № 2628, нормативно не визначено поняття як самого місця зберігання пального (від газонкосарки та генератора до резервуару та пересувного транспортного засобу), так і порядку отримання відповідної ліцензії.

Також, термін «нафто- та газовидобувні майданчики» у чинному законодавстві не визначений, що унеможливорює виконати норми Закону № 481 (із змінами).

Як наслідок, застосування з 01.07.2019 вимоги до суб'єктів господарювання щодо наявності у них ліцензії на зберігання пального може призвести виключно до незрозуміння останніми у яких випадках необхідно отримувати таку ліцензію, та можливість використання з боку контролюючих органів суб'єктивного підходу під час застосування до таких суб'єктів

відповідних заходів контролю та штрафних санкцій, розміри яких до того ж збільшені за результатом прийняття Закону № 2628.

З огляду на викладене, ДРС наголошує, що ліцензуванню місць зберігання пального підлягають виключно суб'єкти господарювання, для яких цей вид діяльності є основним, та які спеціалізуються на наданні відповідної послуги іншим зацікавленим суб'єктам. Водночас вважаємо, що не зобов'язані отримувати відповідний дозвільний документ суб'єкти господарювання, які здійснюють операції із зберігання пального виключно для ведення господарської діяльності, непов'язаної з наданням послуг зберігання пального, та використовують паливо для задоволення власних операційних потреб, тобто є його кінцевими споживачами.

Додатково слід зазначити, що на адресу ДРС почали надходити листи від суб'єктів господарювання та їх об'єднань, у яких висловлені проблемні питання практичної реалізації змін, внесених Законом № 2628 (лист Українського союзу промисловців і підприємців від 18.06.2019 № 02-1-256, направлений листом Секретаріату Кабінету Міністрів України від 24.06.2019 № 12630/0/2-19).

Учасники ринку підкреслюють, що Закон № 2628 є несистемним, наразі немає затверджених та оприлюднених форм для реєстрації платників акцизного податку та акцизних складів, а також інших необхідних нормативних документів для своєчасного запуску змінених принципів та систем адміністрування акцизного податку з реалізації пального з 01.07.2019.

Окрім того, виробникам потрібен час на технічне оснащення та підготовку мережевої інфраструктури для передачі даних про добові обсяги отриманого та реалізованого пального. Запровадження на практиці нового механізму потребує значних інвестицій, матеріальних ресурсів.

Сукупність чинників та обставин, які є в Законі № 2628, призводять до значного ускладнення умов ведення бізнесу та адміністрування акцизного податку, тиску на бізнес за рахунок значних штрафних санкцій у разі невиконання нових правил функціонування ринку.

Так, станом на сьогодні, наявна інформація, що зміни, запроваджені Законом № 2628, негативно та першочергово вплинуть на суб'єктів господарювання агропромислового комплексу, автомобільних перевізників та сектор сил безпеки та оборони України в цілому.

Так, за результатом впровадження ліцензії на зберігання пального склалась ситуація, за якої Закон № 2628 прирівнює сховища палива для сільськогосподарських потреб невеликих господарств до промислових.

За інформацією бізнесу, підприємства аграрної промисловості, які не виробляють паливо, а лише використовують його для власних потреб, не повинні бути платниками акцизного податку до бюджету незалежно від обсягів його споживання та не повинні отримувати жодних ліцензій. Зобов'язавши таких суб'єктів господарювання проводити ліцензування паливних сховищ, реєструвати акцизні склади та встановлювати лічильники, держава не отримує ніякого економічного ефекту.

Водночас норми Закону № 2628 не враховують особливостей виробничого процесу агропідприємств, які є кінцевими споживачами палива, а не нафтотрейдерами. Зокрема, щодобові звіти руху палива не враховують особливості роботи агропідприємств, на яких паливо може переміщуватись у будь-який час доби, і фактично заправка відбувається у полі, а на реєстрацію переміщення, здійсненого, наприклад, о 23:55 год., відводитиметься лише 5 хвилин. До того ж, обов'язок зареєструвати акцизну накладну покладено на представників бухгалтерії, в яких встановлено графік роботи, як правило, з 09.00 до 18.00 години.

Крім цього, **законодавчі зміни не враховують інтереси автомобільних перевізників, які зберігають паливо в невеликих ємностях для власних потреб** з метою забезпечення виконання своєї господарської діяльності, отримання ліцензії на виконання діяльності з зберігання палива для автомобільних перевізників містить обтяжливе для їх господарської діяльності регулювання та призведе до додаткового як фінансового навантаження, так і організаційного для оформлення відповідних документів.

Також, **економічні втрати, пов'язані із отримання ліцензії на зберігання пального, без доведення доцільності застосування, внесених Законом змін, зазнають сили безпеки та оборони України** з урахуванням того, що значна частина палива зберігається та використовується відповідними структурами для забезпечення власних операційних потреб, без ведення господарської діяльності, та виключно з метою забезпечення національної безпеки.

Враховуючи вищезазначене, запровадження ліцензування зберігання пального, за результатом прийняття Закону № 2628, та подальше приведення підзаконних нормативно-правових актів у відповідність до прийнятих змін у чинному законодавстві, у тому числі шляхом прийняття відповідного проекту постанови, повинно відбуватися з обов'язковим дотримання балансу інтересів усіх зацікавлених сторін як держави, так і суб'єктів господарювання, а також забезпечувати досягнення взаємних максимально позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів при впровадженні відповідного державного регулювання.

Додатково слід зазначити, що статтею 14 Закону № 481 не встановлено річну плату за ліцензії та не передбачено (окрім назви цієї статті) видачу ліцензії на право здійснення:

- оптової торгівлі **спиртом коньячним**;
- оптової торгівлі **спиртом плодовим**;
- оптової торгівлі **зерновим дистилятом**;
- оптової торгівлі **дистилятом виноградним спиртовим**;
- оптової торгівлі **спиртом-сирцем плодовим**;
- оптової торгівлі **біоетанолом**.

З огляду на зазначене, потребують виключення вищевказані види господарської діяльності з редакції пункту 4 проекту Змін, запропонованого проектом постанови.